

صحیفة الزهراء علیه السلام

[135] زمان زمانی است که به دوستان و عده اجابت دعا را داده ای، پس بر محمد و خاندانش درود فرست، و آنچه از فقر و بیچارگی مرا در خود گرفته، را با قدرت از من دور دار، و با چشم رحمت بر من نظر افکن، و مرا در رحمت و اسعه خود داخل ساز. و به من توجه بنما، توجهی که هر گاه بر اسیری افتد او را آزاد سازد، و آنگاه که بر گمراهی افتد هدایت شود، و آنگاه که بر حیران و سرگردانی افتد او را از حیرت رها سازد، و وقتی بر فقر افتد او را بی نیاز گرداند، و آنزمان که بر ناتوانی افتد نیرومند گردد، و هر گاه بر خائفی افتد او را ایمنی دهد، و مرا در معرض دشمنان خود و دشمنانم قرار ندهی، ای صاحب جلالت و بزرگواری. ای کسی که هیچکس جز خودش به کیفیت و جایگاه و قدرتش آگاه نیست، ای کسی که هوا را با آسمان بست، و زمین را بر روی آب گستراند، و بهترین نامها را برای خود برگزید، ای کسی که خود را بنامی نامید، که حاجت هر که با آن نام او را بخواند مستجاب می شود. از تو می خواهم به آن نام، که برای من شفيعي نیرومندتر از او وجود ندارد، و بحق محمد و خاندانش، از تو می خواهم که بر محمد درود فرستی، و حاجت‌هایم را روا فرمائی، و صدایم را به گوش محمد، علی، فاطمه، حسن، حسین، علی، محمد، جعفر، موسی، علی، محمد، علی، حسن، حجت - که
